

Penguenin Turuncu Çizmeleri

Çınar BİBER

Penguenin Turuncu Çizmeleri

Çınar BİBER

Karla kaplı Waddle Cove köyünde herkes rengârenk festival için hazırlanıyordu. Küçük, yuvarlak, kocaman kehribar gözlü ve kırmızı-beyaz çizgili atkılı penguen Pip, komşularının parlak bayraklar ve pırıl pırıl deniz kabukları asmasını izliyordu. Keşke giyecek özel bir şeyi olsaydı. En iyi arkadaşı fok Mira yüzerek yanına geldi ve 'Kendi tarzını bulacaksın, Pip. Sadece bekle ve gör!' dedi.

O sabah, gür beyaz kaşlı ve yuvarlak pirinç gözlüklü, uzun boylu Büyükbaba Tobin, Pip'i yanına çağırdı. 'Sana bir hediyem var,' dedi ve büyük bir kutu uzattı. İçinde Pip'in hayatında gördüğü en parlak turuncu lastik çizmeler vardı. Kocamandılar —minicik ayakları için fazlasıyla büyüktüler. Pip'in gagası açık kaldı. 'Vay canına!' diye fısıldadı. 'Ama bunlar bir dev için gibi görünüyor!'

Pip kocaman çizmelerle yürümeyi denedi. Tak, tak, tak! Sallandı ve devrildi, yumuşak bir kar yığınınına düştü. Gri tüylü yanakları utançtan pembeye döndü. 'Gülünç görünüyorum,' dedi. Mira tatlı tatlı kıkırdadı. 'Belki de giymek için değillerdir,' dedi. 'Ama o kadar parlak ve neşeliler ki—onlarla yapabileceğin eğlenceli bir şey olmalı!' Pip çizmelere baktı ve düşünmeye başladı.

Köyün her yerinde festival hazırlıkları tüm hızıyla sürüyordu. Renkli gagalı ve yeşil papyonlu deniz papağanı Lulu, bir dizi kâğıt bayrak taşıyarak hızla geçti. 'Acele edin, herkes! Festival yarın başlıyor!' diye seslendi. Pip bayrakların dalgalanmasını izledi ve birden bir fikir buldu. 'Mira!' diye bağırdı. 'Ya çizmeleri giymezsem? Ya onları süslemek için kullanırsam?' Mira'nın gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir!'

Pip ve Mira çizmeleri köy meydanına taşıdı. Pip'in minicik yüzgeç kolları bir çizmeyi bile zor tutuyordu, ama kararlıydı. 'Onları asıp içlerini güzel şeylerle doldurabiliriz,' dedi. Mira yüzgeçlerini çıkarıp. 'Ben deniz kabukları ve çiçekler toplarım!' Örgü sepetiyle yüzüp gitti. Pip çizmelere baktı. Hâlâ büyük ve turuncuydular, ama şimdi olasılıklarla dolu görünüyordular.

Mira sepeti pırlıl pırlıl deniz kabukları, parlak çiçekler ve yumuşak yosunla dolu olarak döndü. 'Bunlar mükemmel görünecek!' dedi ve kulağının arkasına sarı bir çiçek sıkıştırdı. Pip çizimleri dikkatlice ahşap bir standın üzerine yerleştirdi. Birini pembe ve mor çiçeklerle doldurdu. Diğerini güneş ışığını yakalayan ısıltılı deniz kabuklarıyla doldurdu. 'İki parlak turuncu sepete benziyorlar!' diye güldü Mira. Pip'in göğsünde mutlu bir kıpırtı hissetti.

Deniz papağanı Lulu ne olduğunu görmek için uçu. 'Tüylerim diken diken!' diye ciyakladı, turuncu göz halkaları sevinçle kocaman açılmıştı. 'Bunlar gördüğüm en renkli şeyler!' Hızla bir çizmeden diğerine bir dizi kâğıt bayrak bağladı. 'Artık kesinlikle festivalin bir parçasılar!' Pip o kadar büyük gülümsedi ki gagası acıdı. 'Gerçekten hoşuna gitti mi?' diye sordu. 'Hoşuma mı gitti? Onlara bayıldım!' diye sevindi Lulu.

Haber hızla yayıldı. Kısa süre sonra başka hayvanlar da Pip'in eserini görmeye geldi. Bir grup küçük penguen parmaklarıyla işaret edip kıkırdadı. 'Kocaman çizmelere bakın!' diye bağıldılar. Pip yine biraz utangaç hissetti, ama Mira yanında durdu. 'Pip bunları tek başına yaptı,' dedi gururla. 'Gülünç bir şeyi harika bir şeye dönüştürdü.' Küçük penguenler yüzgeçlerini çırpı. Pip'in pembe yanakları mutlulukla parladı.

Büyükbaba Tobin, koyu mavi yeleği sıkıca iliklenmiş halde ağır adımlarla yanlarına geldi. Gözlüğünü düzeltti ve çizmelere baktı. 'Vay, vay,' dedi, kırıksık gözleri pırıldayarak. 'Sana giyesin diye çizmeler verdim, ama sen onları kullanmanın daha iyi bir yolunu buldun. İşte bu yaratıcılık, oğlum.' Pip büyükbabasına sarıldı. 'Onları giyemedim,' dedi. 'Ama onları güzel yapabildim!' Büyükbaba Tobin başını salladı. 'Kendin olmak, en iyi tarzın ta kendisidir.'

O akşam herkes süslemeleri bitirmek için birlikte çalıştı. Mira daha çok çiçek astı. Lulu meydanın bir ucundan diğerine kâğıt bayraklar gerdi. Pip çizimleri parlayan fenerlerle doldurdu. Güneş batınca çizimler iki sıcak turuncu yıldız gibi parladı. 'Yarın gelmiş geçmiş en iyi festival olacak!' diye duyurdu Lulu. Pip çizimlerine baktı ve gurur duydu. Sadece kendisi olarak özel bir şey yapmıştı.

Rengârenk festivalin sabahı geldi. Müzik çalıyordu ve herkes meydanda toplandı. Lulu çizmelerin tepesine uçtu ve 'Festivale hoş geldiniz! Pip'in muhteşem süslemelerine bakın!' diye bağırdı. Kalabalık alkışladı. Pip'in turuncu çizmeleri dimdik ayakta duruyor, çiçekler, deniz kabukları ve parlayan fenerlerle taşıyordu. Bütün köyün en parlak noktasıydılar. Pip'in kalbi sevinçle doldu.

Büyükbaba Tobin sessizlik için yüzgecini kaldırdı. 'Bugün yaratıcı ve neşeli olmayı kutluyoruz,' dedi. 'Pip bize hayal gücünü kullanırsan fazlasıyla büyük bir şeyin bile harika bir şeye dönüşebileceğini gösterdi.' Herkes Pip'i alkışladı ve tezahürat yaptı. Mira ona kocaman bir fok sarılması verdi. 'Kendi tarzını buldun,' diye fısıldadı. Pip gülümsedi. Artık farklı olmanın iyi bir şey olduğunu biliyordu.

Bütün gün festival kahkahalar ve müzikle doluydu. Hayvanlar turuncu çizmelerin etrafında dans etti. Küçükler oyunlar oynadı ve tatlı kar meyveleri yedi. Pip, çizgili atkısını gururla takarak bir geçit törenine öncülük etti. Özel hissetmek için çizmeleri giymesine gerek yoktu. Yaratıcılığı festivali daha parlak yapmıştı ve arkadaşları ona sevildiğini hissettiriyordu. Pip'in hatırladığı en mutlu gündü.

Güneş batmaya başlarken köylüler son bir kez parlayan çizmelerin etrafında toplandı. Büyükbaba Tobin yüzgecini Pip'in omzuna koydu. 'Görüyor musun, Pip?' dedi nazıkçe. 'Herkes gibi olmak zorunda değilsin. Seni parıldatan şey kendi tarzın.' Pip çizmelere, sonra arkadaşlarına baktı. Sıcacık ve gururlu hissetti. 'Bunu hatırlayacağım,' dedi. 'Her zaman.'

Mira ve Lulu Pip'in yanına oturup yıldızların çıkışını izledi. 'Şimdi çizmelerle ne yapacaksın?' diye sordu Mira. Pip bir an düşündü. 'Onları saklayacağım,' dedi. 'Ve her festivalde onları yeni süslemelerle doldurabiliriz.' Lulu kıkırdadı. 'Bu harika bir gelenek!' Pip'in atkısına minik bir kâğıt bayrak bağladı. 'Waddle Cove'un en yaratıcı pengueni için!' Pip ısıltılı gülümsedi. Gelecek yılı sabırsızlıkla bekliyordu.

O gece Pip, çizgili atkısı sıkıca sarılı halde sıcacık iglusuna kıvrıldı. Kocaman turuncu çizmeleri ve yaşadığı bütün eğlenceyi düşündü. Önce kendini gülünç hissetmişti, ama sonra eğlenceli bir fikir bulmuştu. Şimdi herkes onun parlak ve neşeli eserlerine bayılıyordu. Pip, kendi tarzını bulmanın önemli olduğunu öğrendi. Yaratıcı ve neşeli olmak her şeyi özel kılar. Ve kendi akıllıca fikriyle gurur duyuyordu.